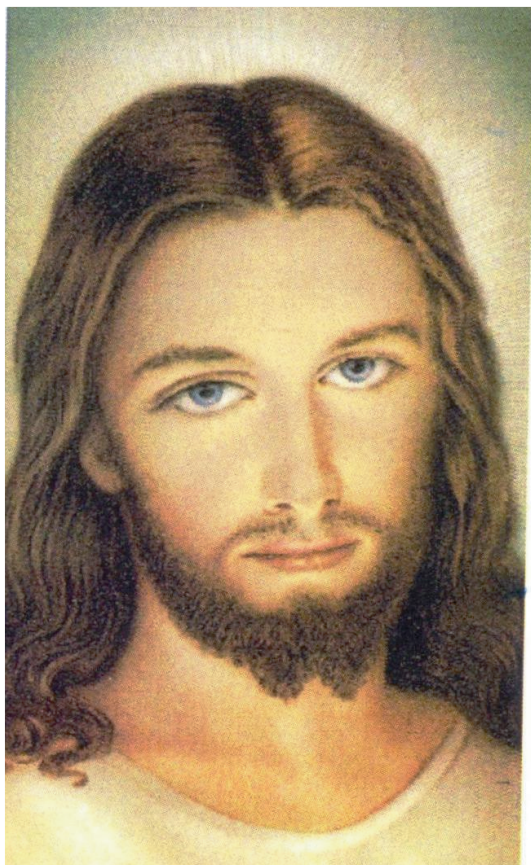

Rozhovory se životem

70

OBSAH

Hardusova předmluva do Čech-----	3
Naše návštěva v Rakousku-----	4
Současná doba-----	5
Strach a obavy-----	17
Hledající Boha-----	28
Lze dokázat existenci Boha?-----	30
Nevědomá Etiopanka-----	32
Černá a bílá magie-----	37
Ingeborg Grill-----	40
Gisela Weidner-----	42
Čistá mysl-----	44
Pavlina korespondence s námi-----	46
Hardusovo závěrečné slovo-----	47

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

PŘEDMLUVA DO ČECH

Naši milí sourozenci!

My, vám sloužící poslové Boží, vám chceme opět dát předmluvu, kterou můžete použít do nového vydání vašeho sešitu.

Zabýváme se zdrojem pravd. Ježíš nezanechal svým apoštolům a učedníkům žádné písemné záznamy svého učení lásky, neboť jeho vůlí nebylo, aby byly zapsány. Věděl, že texty mají své osudy. Znal větu: *Habent sua fata libelli* - Písemnosti mají své osudy. Z textů a svědectví Starého zákona Ježíš poznal, že falšovatelé, opisovatelé i interpreti přerukují pravdy v nepravdy. To se velmi často dělo vlivem negativních sil. Proto se objevilo ve Starém zákoně a spisech Kristova učení lásky mnoho omylů a nepravd. Ježíš uměl číst a psát. Ale předvídal, co by se mohlo stát s jeho spisy, jeho učením. Proto řekl: „Pošlu vám učitele; provedou vás duchovními pravdami, jež potřebujete.“ Počítal tedy s tím, že Jeho následovníci budou poučováni Božími posly, a to se také v prvotních křesťanských společenstvích dělo. Umožnil jim přístup ke zdroji pravd pomocí čistých médií skrze Boží posly.

Později narození lidé tedy neměli být odkázáni na podání svých předků, nýbrž v souladu s vůlí Krista měli být ve stálém spojení s Božími posly jako zdroji duchovních pravd.

Jednoznačně to dokládá kupříkladu Pavel, úspěšný kazatel, řka: „Moje řeč a moje působivá slova plná moudrosti nevycházejí ze mě. Jsou důkazem přítomnosti Božího posla, který působí díky síle Boží a Kristově.“ Jindy řekl: „Upozorňuji, milí sourozenci, že učení, které hlásám, není dílo lidské. Nepřijal jsem ho od žádného člověka, ani se ho nikde nenaučil. Vyjevil mi ho Ježíš Kristus a Jeho poslové.“

Milí sourozenci, v tomto smyslu vás učíme duchovní pravdy. A z pověření Krista přicházíme jako Poslové také k vám.

NAŠE NÁVŠTĚVA

V neděli 21. 7. 2013 jsme na základě pozvání navštívili naše rakouské přátele. Po odchodu Atíka jsme se neviděli. Hřejivé uvítání bylo velmi milé. Z naší bohaté diskuse vás určitě bude zajímat toto:

- Hardus – kdybyste poručili buňkám, nemuseli byste se natírat opalovacími krémy ani brát léky.

- Když měl někdo ze skupiny zdravotní problém, napsal otázku a Leo zajistil písemnou odpověď. Dietmar ji dostal ve francouzštině. Duchovní lékař Ulf totiž zjistil, že se jedná o záležitost urologickou, a tak požádal lékaře Ferdinanda. Protože poslední život strávil ve Francii, psal tentokrát Leo francouzsky, ač tento jazyk neovládá.

- Při tisku rakouského sešitu se přes text objevovaly dvě barevné linky. Kdyby volali servisního technika, přijel by za čtrnáct dnů. Modlili se, ale stále se nedařilo. Po chvíli přišla Inge, ať to zkusí nyní. A ejhle, šlo to. „Já vedle v místnosti prosila našeho duchovního technika,“ vysvětlila svůj postoj.

- Paní Gisela W. opatřila obrázek Ježíše a obrázek Josefa s dítětem. Nechala je požehnat Josefem z N. a poté věnovala sestrám a bratrům ze společenství. Dostaly jsme je i my. Rozhodla jsem se je naskenovat a dát na obálky dalších Rozhovorů, ať z té jemnohmotné krásy mají užitek další (zmiňovaný obrázek máte právě na obálce Rozhovorů, které držíte v ruce). Představte si, okolí skeneru nádherně vonělo! Co nádherně, úžasně! Taková vůně je dokladem přítomnosti vysoké bytosti a potvrzení, že rozhodnutí bylo správné. A dostali jsme souhlas vydat další knihu. Už jsem nic vydávat nechtěla, ale teď?

- Knihy paní Gisely vznikaly dvě do roka. Část sdělení si odnesla ona, zbytek byl otištěn v sešitě. Nyní dávají vše do sešitů.

- „Já jsem se na vás připravovala,“ řekla nám paní Inge na otázku, jak to dělá, že ve svém věku 89 let je stále tak svěží. I fyzicky, hlavně však duševně. Riki jí pouze pomáhala při chůzi.

Ano, duchovní přátelství a společenství nezná hranic - hranic státních, nezná ani oddělení Božích dětí jdoucích Domů, ať jsou kdekoliv.

SOUČASNÁ DOBA

Dusevní klid necht je s vami. Přinesl jsem vám ze své domoviny duchovní sílu a moc. Velmi děkuji, že na nás myslíte a že jste přišli. Byla to vaše vůle, že jste zde.

Upřímný dík za květiny. Elfové se těší, že je mohou opatrovat. Vaše vyzdobené duše se vibračně sjednocují, jsme šťastni, že jsme se zde setkali ve vibracích vděčnosti, lásky, radosti i velké pokory. Není zcela samozřejmé, že se něco takového na Zemi může odehrávat.

Učíme vás nový způsob existence na Zemi.

Přizpůsobovací spánek

Nejprve však o bratru Fritzovi, který zemřel 18. 5. Odebral se do nadzemí a já ho tam chtěl navštívit. Nacházel se však ještě v adaptačním spánku. Proto dostal od misionářských bytostí, pomocných duchovních bytostí a duchovních lékařů určité množství ódové energie, a tak se probudil. Podíval se na mne, avšak nepoznal. Představil jsem se mu, jeho duchovní jazyk se uvolnil a pozdravil mě slovy: „Lidé budou duchovní život, to, kde nyní jsem, nazývat neznámý.“

Vaše zvědavost roste. Kde že je nyní náš milý bratr Fritz? V jakém stavu? Ukojím vaši zvědavost: Dočasně je v pohodlné, chráněné místnosti určené pro probouzení. Až nabyde plného vědomí, dostane se do 4/6 (šestá sféra čtvrtého atmosférického kruhu, více v R2 – pozn. redakce). Tak nyní to víte a vaše zvědavost je pryč. Než usnul, ještě řekl: „Lidé jsou na Zemi vlastně divně vyučováni a vychovááni.“ On si to už zde uvědomil.

Bratr Fritz má život podle vás za sebou, a přece žije. Z toho vyplývá, že lidé mají na svém budoucím životě pracovat, a ne se nechávat vyučovat pro krátkou pomíjející dobu.

Smysl života a specifika Země

Vrátíme se ke smyslu života. Vy ho sice znáte, ale v denním životě se jím neřídíte. To nás mrzí. Přestože vás učíme pravdy a dáváme příležitost je duchovně žít, vyvíjet se, vy se tím neřídíte. Žijete v oblasti, kterou ovládá Pán hlubin a jeho přívrženci. Necháváte se svádět, zatěžujete se, odporujete svým bližním apod. Ptám se, čemu to slouží? Že se ještě více vzdálíte od duchovního domova, od kterého jste nyní tak jako tak daleko.

Slepá a živá víra

Chcete to, co vám negativní bytosti předkládají, a žijete podle nich. V tom případě se odkláníte od správné cesty. Váš život je pak pochodem nevěry. I přesto, že vám váš duchovní průvodce říká: „Nedělej to! Odlož to! Zkus se modlit! Zkus vši silou prosit Krista!“ A pak po určité době, je-li vaše svědomí opět přístupné duchovnímu ochránci, poznáte, že vaše chybné skutky nepřinášejí vytoužený úspěch, nýbrž výčitky svědomí. Zjistíte, že jste byli nevěrní a že to způsobilo řetězovou reakci.

A nyní pozor. Ať se jedná o hmotu či lásku k bližnímu, vše funguje jako magnet. Přitahujete nepříjemné následky. Nevypálí se tedy odbočovat a nabíhat Pánu temna do náruče.

Slovo víra mnohé irituje. Ale já mám pravou víru založenou na znalosti duchovních zákonitostí. Ta je živá, dynamická. Zkrátka v pohybu.

Slepá víra je víra v literu. Když Ježíš léčil, nejprve se zeptal: „Věříš, že tě mohu vyléčit?“ Aby mohl nemocného uzdravit, musel mít do-tyčný vědomou živou víru a být schopný se plně oddat Ježíšovi. V tom je rozdíl mezi slepou, mrtvou vírou v písmena a vírou živoucí.

Ježíš se někdy bránil léčit. **Bylo to tehdy, když viděl za nemocným stát negativní bytosti.**

Slepá víra je velmi rozšířená, nesouvisí s národností, konfesí. Přesto je dobrá alespoň ona, než být od Boha zcela oddělen.

Každý má možnost poznat živou víru a podle ní směřovat svůj život. Ale mnozí namítnou: „Ale mě Bůh udeřil. Naložil mi mnoho

zkoušek, těžkých zkoušek - vzal mi mé nejmilejší, a proto v Něho nevěřím.“ Milí, tímto si nad sebou vyhlašujete ortel! Protože jste se dali na stranu nevěrníka jménem Satan. On ani jeho stoupenci nechtějí zpět do Boží říše. Jsou ale bdělí, lapají zbloudilé jak na Zemi, tak na jiných planetách. A lidé ostražití nejsou, neřeší svůj život, nezajímají se o budoucnost, jsou zajatci materializmu.

Tento způsob života je ohrožuje našeptáváním, sugescemi, ba povely udělat něco nedobrého, podlehnout. A bude to ještě horší, protože lidstvo není připraveno čelit jejich koncentrovaným atakům.

Trochu jsem odbočil od víry. Ona je nástrojem bdělosti vůči negativním silám. Když se modlím, pak věřím v Boha či Krista, sjednocuji se s nimi, a pokud jsem dost silný, odpoutám se od negace. Náš úkol je vás to naučit.

Víra je základ. Živá víra pak pokrok a duchovní víra, tedy taková, jakou žili původní křesťané, zaručí dobrý budoucí úspěšný život.

Láska Boží nikoho neopustí. Na vás záleží, zda zůstanete věrni, nebo ne. Mezi těmito dvěma póly se každý během pozemského života pohybuje.

Zlo jako důsledek chyb v minulých životech

Vaši psychologové tvrdí, že zlo je v člověku. To je ale rozumové vytržení z duchovních pravd. V určitém smyslu je to pravda. Ale zlo nebylo součástí člověka! Je projevem působení zla a zasáhlo lidskou duši, pokud byl chamtivý, namyšlený, bez lásky k bližnímu atd.

Vaši vědci zkoumají lidské vzpomínky, dělají však jednu velkou chybu. Netuší, že za mnohé mohou poklesky z minulých životů usídlené v duši. Ty brání živé víře, touze po duchovním domově i snaze se měnit.

Každá změna vyžaduje aktivitu, práci na sobě. Kdo ale na sobě rád pracuje? Navíc se ještě dostaví sugesce typu: „Nic ti to nepřinese.“ To je prokletí Země a existuje, i když člověk zemře. Duchovní bytost bere prokletí s sebou, protože na Zemi zůstává pouze tělo. Zlo zapracovalo, ale ty jsi opět částečně selhal.

Cizí myšlenky

Vítáme alespoň nějakou víru než žádnou. Pak se občas mohou skrze duchovního průvodce dostavit světlé okamžiky: inspirace, dobrá vůle. Teď přejdeme k důležité větě: Ne ten, kdo káže nebo mluví o duchovních věcech, má vždy pravdu. Existují lidská nedorozumění. Ovšem vnímejte srdcem, ne pouze rozumem. Zejména při poslouchání druhých přemýšlejte - umím rozlišit, co je pravdivé a co není? K tomu jsou třeba znalosti zakotvené v Boží jiskře. Bohužel je však silně zžděna, zastíněna, ohraničená, ale to jsem již mnohokrát říkal.

Zákon solidarity

Stvořitel již na samém začátku odpadu svých dětí vytvořil cestu pro návrat, nestalo se to až nyní. Také vám posílá učitele, kteří působí v souladu se zákonem solidarity. Vybavil nás i vás láskou, moudrostí a svobodnou vůlí s tím, abychom rostli a ukazovali jiným sourozencům příkladné jednání. Tím sami stoupáme výše. Vám naše pomoc přináší pozitivní vibrace. Je to tedy stálý koloběh – učiníš dobro, dostaneš dobro. Provedeš zlo, zlo se dostaví.

Odvaha

K pravé víře patří i odvaha. Odvaha jít proti proudu, ignorovat lidská stáda. Ano, vyjadřuji se tvrdě, ale všimněte si, jak se z lidí stalo stádo. Pouze někteří se odvažují své poznatky zveřejnit. Davy vedou berani a ovládá je Pán temna.

Je pak divné, co se na Zemi děje? Když lidé jsou tak omámeni, že si omotají kolem pasu granáty a nechají si poručit, kam jít a tam zabít jiné lidi? Tohle vše je dílo Satanovo a lidské stádo je to, které nemá odvahu a vůli jít vlastní cestou a žít svůj život. Dotyčný neví, co bude následovat, když odpálí granáty. Kam přijde včetně těch, které vezme s sebou. Hrozná karmická zátěž se pohybuje po Zemi! Jaký zde panuje zármutek pozůstalých a zraněných! Může vůbec někdo takovou karmu splatit v jediném životě?

Širokou cestou kráčí davy, nestarají se o ducha. Nemají odvahu alespoň tiše Stvořiteli říct: „**Chci být odvážný, dej mi sílu, která mě**

v rozhodujících chvílích neopustí.“ Víme, milí sourozenci, že není jednoduché žít na Zemi, zejména dnes, kdy se stále přiosťruje konfrontace mezi světlem a tmou. Proto volíme tento tón, nemůžeme jinak. Musíme respektovat ducha doby, jak to rádi nazýváte. Co je to přesně? Negativní vibrační tendence! Vy se toho nemusíte účastnit, máte svobodnou vůli. Nemusíte sledovat televizi, můžete ji vypnout. Když čtete noviny, časopisy, sledujete nějaký program či posloucháte rozhlas - věříte všemu, co je vám předkládáno? Jste přesvědčeni, že je vše v pořádku? Kde je vaše odvaha přezkoušet to? Není to, co je vám předkládáno, zmanipulované? A pokud si uvědomíte, že ano, pak víte, že radíme: rozhodně, odvážně vypnout přístroj, přestat informaci číst! Svádí to totiž k negativnímu uvažování. Řekněte si, stále to připomínám: slouží to mému vývoji? Lásce k bližnímu? Vytvoření kvalitní energie okolo mě? Pokud tak nejednáte, začnete to mít těžké. Pak to půjde s vámi z kopce. Měli byste si konečně uvědomit, co se dnes děje a co vás může přivést Bohu blíž tak, jak to učil Ježíš.

Opět prosíme, buďte odvážní a řekněte si: tohle se mi nelíbí, s tím nechci mít nic společného. Nemusíte skákat, jak kdo píská. Nepotřebujete na vše reagovat. Je třeba pracovat na svém nitru. „Ne, Satane, se mnou nepočítej, se mnou ne! Miluji Stvořitele, protože On miluje mě. On mě stvořil. Mohl místo mě stvořit někoho jiného, ale On si z lásky vybral právě mě. A to mě zavazuje. Chci proto Stvořitele i svého bližního milovat jako sebe sama.“

Pochybnosti

Boží poslové málokdy hovoří o pochybnostech. Ale řeknu vám, co se stane, pokud si je připustíte. Pochybnost je příbuzná lži. Je politováníhodné, že se i o těch největších duchovních pravdách pochybuje. Pochyby jsou nebezpečnou zbraní negace. Neviním vás z nich. Záleží na duchovní vyspělosti, jak přijímáte informace, sdělení, i co s nimi uděláte. Ale pochyby jsou vždycky špatné.

Poradím vám, jak se zachovat, když jste na pochybách. Pokud se zaobíráte něčím, o čem si myslíte, že to nesouhlasí s vaším pojetím pravdy, pak se zeptejte: „**Přivede mě to blíž k Bohu?**“ A když se tím

prestanete zabývat, řekněte: „**Můj drahý duchovní průvodče, už s tím nechci mít nic společného. Otče náš na nebesích, pouč mě, až budu na to připraven.**“ Uvidíte, že dříve či později přijde přesné pravdivé poznání a vy budete mít radost, že jste se pravdy dobrali a pochyb se zbavili.

Hudba

Umělec zachytí život člověka tóny. Každý má rád určité tónové kompozice, jiné nemůže vystát. Neříkám konkrétně, jaké hudební druhy lidé dnes preferují. Jedno je ale důležité. Čím smysluplněji jsou tóny kladeny za sebou, tím kvalitnější vibrace hudba vysílá.

Je-li však takové seskupení tónů, že se z nich nedá poznat melodie, pak je lepší ho neposlouchat. Trhá vaše magnetické pole, vibrace. Jaká hudba převažuje na Zemi dnes? Vidíte, je odrazem charakteru lidí současnosti.

Mluva a počasí

Projevy, řeč a kvalita počasí. Nesmíte zapomínat, že počasí je odrazem života. Nepřichází z kosmu či z jiného slunečního systému. Je uzavřeno ve sférách kolem Země a pochází z vyzařování lidí. Pokud se lidstvo ve svém intenzivním rozumovém myšlení nezmění, nemůže se nic zlepšit. Ani počasí.

(Youtube.com diskuse, napsala Maruška z Moravy: Helenko, opravdu můžeme i za počasí??? Tak to budu muset FAKT přitlačit... Tys mi dala, beruško. Že svými myšlenkami, slovy i skutky ovlivníme každodenní život nejen náš, to je mi známo (a nebylo tomu tak vždycky, vždy, kdy jsme vyznávali, že jsme se provinili myšlením, jsem si v mládí říkala: No a? Myslet si snad můžu, co chcu. Z toho je vidět, jak se celý život učíme a jak je nám to ku prospěchu. Ale když mohu i za ta vedra, tady končí legrace. Vloženo redakcí.)

Člověk pozemský není středem bytí, jak se dříve předpokládalo. Jeho tělo pomíjí, ale duchovní bytost je věčná. Škoda, že se toto běžně na Zemi neví, pak by vývoj probíhal jinak. Pokročili byste.

Děkuji za pozornost. Mám radost, že se mi podařilo toho tolik sdělit. Samozřejmě že budou další setkání, abyste pochopili, jak vibrace vše pevně drží pohromadě a jak důležitý je pozemský život. Každý jedinec přispívá k tomu, aby se lidstvo zachránilo z obrovského nebezpečí. A ono přijde, pokud se nezměníte. Měli jste žít kvetoucí život, a co z něj zbylo! Zemi vládnou obavy, strach, nouze, války a lidé jsou bezmocní. Zvolili si odklon od Boha, a ne Jeho blízkost.

Končím tak, čím jsem začal: *Nebud'te nevěrní. Vraťte se domů k nebeskému Otci. Miluje vás. Nasaďte veškeré síly také k tomu, aby i vaši spoluobčané dosáhli vyšší kvality a stoupali do vyššího, duchovního vědomí.*

Nebeský Otče, málo lidí na Zemi je světlym bodem. Málo se jich rozhodlo dát Ti veškerou sílu, kterou by Kristus mohl použít. V Himálájích, na Urale, v Etně či Andách takové světelné body už jsou. Otče lásky, prosíme Tě, posiluj těch pár a pomoz těm, kteří se také chtějí stát světelnými body. Ať jsou v převaze. Abychom v budoucnu nemuseli říct: Už je příliš pozdě.

Pane Ježíši, přicházíš s velkou mocí a vznešeností soudit duchovně živé, i ty, jež duchovně zemřeli. Stůj při nás, ať jim můžeme toho hodně říci. Ať jsou trpěliví. A ještě jednu prosbu mám: Oslabuj jejich nespokojenost, neboť ta je doslova decimuje.

pokračování

Milí sourozenci,

to, co na Zemi prožíváte, je jen z části karmické, zbytek je důsledek činů vašeho stávajícího života. Ale u každého je poměr trochu jiný.

Boží plán

Nyní se dostanu k něčemu, co je na Zemi známo pod názvem „Boží plán.“ Rozumíte tím to, co je plánováno a fixováno, čemu se nelze vyhnout ani vzdálit.

Boží plán, říkáme zase my, vzniká na onom světě, kde se připravuje inkarnace na Zem. Stvořitel si nepřeje, aby bytost nesla víc, než je schopna unést. To je, pozemsky řečeno, kontrolováno. Sestaví se program pro duchovní bytost, jež se má vyvíjet, vytvoří se linie končící stavem, kdy už není nutná inkarnace do hrubohmotného těla. Pak při dobrém odpovídajícím duchovním životě odpadá inkarnace na dalších planetách.

Zbylá karma pak může být odžita v nadzemí. Pokud si však člověk na Zemi přivodí zatížení, vezme si ho opět do nadzemí a bude se opět inkarnovat.

Rádi říkáte slovo osud. Přemýšleli jste, co znamená? Něco je mi posíláno.

Přichází proto, že jsem v tomto pozemském životě udělal chybu? Nebo proto, že jste chtěli před inkarnací do tohoto života napravit, vymazat, vyrovnat zatížení? Kdo to posílá? Bůh? Ne! Bůh je spravedlivý. Kristus? Ne! Kdo tedy? Ty sám. Tys to při velkém jednání o tvém budoucím pozemském životě chtěl!

Osud není tedy nic, co by chtěl někdo cizí, ale to, co sis ty sám přál, ač to teď vypadá úplně jinak. Není to cizí přívažek, je to tvůj majetek, který jsi kdysi získal. Není to nic dobrého, ale mění se k dobrému, pokud se pozemský život využije ve smyslu Boží vůle.

Náhoda

Mnozí jsou udiveni. To není všechno! Milí sourozenci, chtěl bych říct, že máte jedno kouzelné slovíčko. Není správné, ale já se mu budu věnovat. Bez přemýšlení totiž říkáte slovo „náhoda“. Milí sourozenci, co to vlastně je? Když to analyzujete, vlastně říkáte: „Něco jsem přitáhl. Sám jsem to chtěl, přál jsem si to.“ Nebo jsem před inkarnací řekl: „Zažiju to.“ Patří to tedy vám, protože je to ve vás zakotvené.

Říkám opět: Žádná náhoda neexistuje! Všechno je, řečeno počítačově, ve vás naprogramováno. A přesto někteří řeknou: „Je to trest Boží.“ Bůh ale nikdy netrestá! Ani toho nejmenšího!

Naopak, co On činí, je alchymie lásky. Dělá ji příležitostně, jindy velmi často. Pokud vidí človíčka, že se v těle snaží, ale nezvládá život, který si sám vybral, ovšem důvěřuje, pak, aby se mnohé zlepšilo, splatilo či zcela odstranilo, použije duchovní alchymii.

Ježíš charakterizoval karmický zákon stručně, jednoduše a jasně: „Co zaseješ, to budeš také sklízet.“ Tvůrce netrestá, On miluje. A zákon karmy je zákon lásky, ač se vám to nechce věřit. Taková je realita. Je to osvobozující zákon, který z lásky Tvůrce připravil.

Karmická situace napomůže tomu, aby se z chyb staly chybičky nebo zcela zmizely. Děje se tak službou v lásce k bližnímu, tedy nezıştnou prací bez očekávání odměny. Kristus jako Ježíš z Nazaretu se také neptal na odměnu. Plnil vůli Otce. Taková má být služba lidem - pomáhat jim k duchovnímu růstu. Pak se sice k vám také zatoulají některé následky karmy, ale jsou v mírnější formě a slouží tomu, aby se osud vyrovnal, rozpletl nebo stal únosným. Vřechno, co činíte z lásky, a ne z vypočítavosti, karmu zmírňuje.

Tvůrce je čistá láska. A Ježíš řekl, že Otec chce, abychom se navzájem milovali. Pokud byste se tak chovali, pak by se nedělo to, co se dnes na Zemi odehrává.

Příchod Krista

Proto Josef z N. oznámil, že již jsou inkarnováni ti, kteří oznámí příchod Krista. Ale toto vědí pouze duchovně zcela zralí, oni obdrželi tyto specifické informace od vysokých duchovních bytostí.

Lidstvo je mnoho, mnoho let velice sváděno a ataky porostou. Lidé jsou zatrpklí a nespokojení. Vy mladšího věku pamatujte, že přijde den a hodina, kdy Tvůrce uloží Kristu, aby již zasáhl.

Než se tak stane, pokusí se ještě s láskou, trpělivě a radostně společně s těmi, kteří Mu věrně slouží, mnohemu napomoci. Ale chování lidstva jako celku rozhodne.

Jak změnit počasí

Lidé by rádi ovlivňovali počasí, ale neumí to. Když před dvěma, třemi dny (červen 2013 pozn. red.) vrcholilo horko, postarali se Boží

poslové, devas, ercdevas o to, aby se ochladilo. Proto mohlo k dnešnímu setkání dojít. Zima, studené proudy totiž zhušťují ódovou sílu, zatímco proudy horké ji rozpouštějí. Kdyby vedra zůstala, ódové síly by nebylo dostatek, my bychom se museli velmi namáhat a ještě by setkání mohlo trvat jen krátce, protože by ódová síla zanikla.

Ochladilo se díky spolupráci duchovních Božích poslů, devas, ercdevas, přírodních bytostí a větrných duchovních bytostí. I pro příští dny se více oblečte, protože přes vaši zemi potečou studené proudy s chladnějším větrem.

Osídlení vesmíru

Existují bilióny bytostí, které obydlely planety podobné Zemi. Kolem Země, v nadzemských sférách, bylo a je cca 40 miliard duší, které žily na Zemi. Jsou ve vzájemném inkarnačním vztahu a zapojují se do kola znovuzrození. Proč, milí sourozenci? Podívejte se na váš svět a nemusím dál mluvit. Prostě neprožívají svůj život ve vůli Boží. Prohřešují se proti zákonitostem života, a to vyvolává další a další inkarnace. To není vina zákona karmy, příčinou je člověk, který se v pozemském životě nově zatěžuje.

Přijetí náročných situací

Každý je svého štěstí strůjcem. Vy sami můžete svůj pozemský život řídit tak, abyste se uvolnili z kola znovuzrození. Mnozí z vás sice teď mají jiný názor, ale to nehraje žádnou roli. Váš osobní život vás učí jít cestu zevnitř ven. Přivede vás k tomu, co jste sami chtěli. Zde jsou někdy rány, překážky a napomenutí, kterým nerozumíte. Ale když budete rozumně přemýšlet, řeknete si: Pochází to ze mě samého, vybral jsem si to. Je to ve mně, přitáhl jsem si to zákonitě právě v tomto pozemském životě.

Přemýšlejte nad tím zejména, když se nemůžeme jistou dobu společně sejít. (pozn. red. jde o dobu prázdnin)

Nemáte zkušenost, velký rozhled, nerozumíte tomu, proto řeknete: „Tohle odmítám! S tím nechci mít nic společného!“ Ale to je chyba! Je třeba přijmout, vždyť jsem si to sám předsevzal. „Ale já nevím,“

mohli byste teď namítnout, „co jsem si kdysi předsevzal.“ Ježíš řekl: „V knize života je vše zaznamenáno.“ Také váš život! Proto se tomu žádným způsobem nemůžete vyhnout. Vždyt' jste svobodně souhlasili: V tomto životě přijmu to i ono, jsem přesvědčen, že to vymažu.

Knihovna palmových listů

V Indii existuje knihovna palmových listů. Souvisí s karmou, minulým životem. Texty sdělily vysoké duchovní bytosti. Jak tyto knihovny s palmovými listy vznikly?

V tu dobu žilo v Indii velmi málo lidí. Byli tam však tací, kteří byli duchovně výš, než jste vy. Zmaterializovaly se a nahlásili, co ještě na lidech ulpívalo. Tehdy neexistoval papír, takže to bylo ryto sanskrto-
tovým písmem. Palmové listy byly černě zbarveny, takže to déle vydrželo. Zachovaly se do dneška. Mnozí cestují za nimi do Indie, bohužel s nimi pracují lidé nezralí, kteří toto písmo neumí správně interpretovat. Tudíž tam nejezděte, navíc v knihovně určitě není zapísáno 6,5 či 7 miliard lidí. Jsou tam ti, kteří byli tehdy duchovně vysoko.

Tehdy to byly pro lid důležité informace. Ale vy dnes máte své knihy, v nich se můžete mnohé dozvědět. Tehdy je lidé neměli, proto učenci do listů vrývali texty o karmě, dobrých a špatných stránkách, jak jsem se mohl přesvědčit.

Takže ještě jednou: Pro lidi západního typu je to velmi obtížné a až na pár výjimek se tam o tvé vibraci nic nenajde. Neboť vše je založeno na vibraci a také údaje vznikaly ve vibraci materializovaných duchovních bytostí. Nikomu tedy neradím tam jet, cesta je namáhavá a často je zklamáním.

Zásady stravování v současnosti

Nyní informace velmi, velmi důležitá pro vaše tělo. Duchovní lékaři mě o to prosili. Dostavují se u vás různé disharmonické vibrace, vy jim říkáte nemoci. Jsou k vám dováženy z jiných zemí, ze zcela odlišných lokalit s potravinami. Radím vám spolu s duchovními lékaři, pokud to pro vás není vysloveně důležité, tato jídla nekonzumujte,

raději je vynechte! Jinak se rozšíří ve vašich oblastech disharmonie těla - nemoci, o kterých jste si mysleli, že jste je dávno překonali. Vy si je opět zavlečete. Tak varují duchovní lékaři. Děkuji jim a mám radost, že mi dali tento typ informace, abych vám ji předal.

Prázdninové semináře

Pokud budete v dobré vibraci, navštívím samozřejmě oba semináře. Ale nezávisí to na mně, nýbrž na vaší vibraci. Nemusí mě vpustit, přesně řečeno, ona mě odrazí, a neumožní tak být s vámi ve styku. Pak budu jen tichý účastník: možná jednomu či dvěma vnuknu myšlenky, a tak umožním spolu s duchovními průvodci harmonický průběh vedený v souladu s Boží vůlí, je to jen a jen na vás. I v době, kdy nemáme žádné setkání, vám také sloužím. A na to, až budete v dobré vibraci, se těším.

A pro ty, kteří se seminářů neúčastní: Nedělejte si starosti, jsem společně s vašimi duchovními průvodci připraven být i s vámi ve spojení. Jen jsem nyní pro vaši společnost, lidsky řečeno, vypnut. Ale budu se snažit každého povzbudit, pokud padne. Zdvihnout ho, když bude ležet na zemi. Promlouvat k němu, domlouvat, dodat odvalu, když si bude myslet, že je opuštěný. Ne, nikdo není sám. My vám pomáháme.

*Studna denně tiše poskytuje vodu stále stejným způsobem.
Chci se takové studni podobat: co je ve mně vždycky předat dál.*

A dávat, dávat po všechny dny.

Ježíš říká učedníkovi:

„Jsem jen studna - nejsem pramen, voda, jež ke mně přitéká.

Ale předávám ji dál, a to dělá mé bytí radostné a veselé.

*Tak žiji podle způsobu studny,
denně čerpám sílu k životní cestě
a obšťastněn chci vždy dávat to,
co mi pramen daruje k ŽIVOTU.*

STRACH A OBAVY

Milí sourozenci!

Kdysi jsem řekl: Vše byla harmonie a mír, svornost a láska, růst a vzkvétání, laskavost a zdar. Bylo to podle zákona Boha a pod mírumilovným vedením Krista. Protože ale Druhý, zvaný Lucifer, chtěl být Prvním, došlo ke vzpouře, revoluci.

Tehdy vznikl prvotní strach. Ten vládne odpadlé části Stvoření. Není mezi vámi jediný, kdo by ho v sobě alespoň kousek neměl. Ať si je toho vědom, či není, ať ho odmítá, či ne.

Strach souvisí s odklonem od Boha. Vysoce postavené bytosti jako Kristus, Henoch nebo Matka Marie ho nemají, ovšem ve vibracích zemské sféry měly strach i ony.

Proč Ježíš Kristus stále na Olivové hoře prosil: „Otče, ochraňuj mne před odpadnutím od Tebe!“? Věděl, že strach je na Zemi mocný. Vládne lidem, to je bohužel pravda. Jen málokteří se ho umí zbavit. Chceme vám poradit, jak se ho alespoň zbavit částečně.

Matka Marie na nové Zemi

Kristus je silou pro vývoj odpadlých Stvoření, Lucifer silou poznání a Michael silou proměny. Matka Marie je duší světů. Toto se nikde nedočtete, říkám vám to jako nové sdělení. Se Zemí a jejími sférami je Marie tak hluboce spojena, že má právo Zemi vést. Kristus jí však Zemi předá, až bude čistá a bez vlivu Satana.

Abyste se zbavili strachu, je nutné se duchovně probudit. Kdo má strach, ten je otevřen působení negativních sil. Kdo je ale strachu částečně zbaven, ten se otevírá pro Krista a Boží duchovní svět, Matku Marii a její pomocníky.

„Nemám strach před ničím a nikým! Nebojím se o svoji budoucnost - je v rukou Božích! Chci se snažit duchovně probudit. Neustále usiluji o to, aby se skrze mě a ve mně děla vůle Boží.“

To je základ, na kterém můžete vystavět svoji budoucnost. Spánek a snění tomu sotva pomohou, ani pouhá práce s hmotou.

Boj mezi světlem a tmou je již rozhodnut. Opravdové je věčné, nepravé již pominulo. Boj v duchovnu je již rozhodnut.

Přechody na onen svět

Existuje velký a malý práh přechodu. U každého stojí negativní síly. Ptáte se, jak prahy vypadají?

* Ty malé překračujete denně. Je to práh přechodu do nadzemí **během spánku**. Před usnutím se vám zjevují postavy, figury žijící v astrálním světě. Často jsem vám již říkal, abyste v těchto sférách nezůstávali, nýbrž se odevzdali do rukou duchovního průvodce, aby vás přes tento práh přenesl. Na tomto prahu vznikají noční můry, smrtelné strachy apod. a vy jste jimi zajati. To určitě každý z vás zažil.

Jako důkaz uvádím vaše tzv. moderní umělce. Jen se podívejte na jejich obrazy: Obsahují postavy, tvary, odstíny, které přivedli na denní světlo ze svých snů. A vy řeknete: „Tohle se mi nelíbí, v tom se nevyznám.“ Podvědomí opravdového umělce je vystavěno na poci-tech. Jsou reálné, mnohdy hezké, bohužel hodně abstraktní.

Množství forem v pozemském tělesném světě je jen zlomkem toho, co se vyskytuje v astrálním a mentálním. Proto radím: Žádný jasnovidce nemůže všechny tyto formy rozpoznat. Každý bude popisovat něco jiného. Proč? **Každý jasnovidce má jiný stupeň vývoje a různé schopnosti**. Pro vás je důležité vědět, že při usínání, dříve než vystoupíte z těla, vás obklopí duchovní svět.

Necítíte-li se dobře, upadnete do zajetí nízké sféry a v ní vám budou odejmuty síly, které máte.

Pokud se ale v nadzemí probudíte ruku v ruce s duchovním průvodcem, malý práh jste zdárně překročili. Probudíte-li se však v nízké sféře, je to zlé. Dramatizují, ale je to tak.

Negativní bytosti používají vaši ódovou sílu na to, aby mohly stejně vibrující sourozence ovlivňovat a brát si i jejich sílu. Je pro ně slast je stahovat dolů. Měli byste se naučit rozlišovat mezi tím, co je démonické, studené a zničující, a tím, co je božské. Až to pochopíte, udělali jste pokrok; pomůže vám to také při přechodu přes malý práh.

Negativní síly vás denně atakují, a kdo má vycvičenou sebekontrolu, ten to ví. Nemá ji ten, kdo si myslí, že vše jsou jeho vlastní nápady a myšlenky. Potřebujete svoji sílu nejen k fyzické práci, ale především k vývoji – a ten nám leží na srdci. My vám poskytlí návod, jak se osvobodit, a nyní je řada na vás.

*** Vědomý přechod na onen svět s cílem sloužit** - tzv. přechod přes velký práh. Jen málokterí ho dosáhli či prožili. Pokud se tak stalo, pak došlo ke spojení božského „já jsem“ s pozemským tělem, k poznání života mimo tělo skrze vlastní vůli. Vaši mystikové toto nazývají tzv. mystická svatba. K tomu je potřeba velice silného ochránce, který se umí lidsky vyjadřovat. Není jím nikdo jiný než archanděl Michael.

Služba padlým duším

Vaši ochránci mě poprosili, abych vám vysvětlil důležitost malého přechodu. Aby se v noci nestalo, že se během jediné noci zničí vše, na čem tak dlouho pracovali.

Je třeba znalých, kteří se ujmou padlých duší. Vaši průvodci však varují: Nepomáhejte jim na vlastní pěst. Nejste na to dost zralí. Zkoušejte večer co večer co nejlépe překročit malý práh a dostat se do jasného nadzemí. Pak ruku v ruce se svým průvodcem můžete konat práci na padlých duších.

Pokud se vám při usínání zjeví strašidelné bytosti, snažte se probudit, je to otázka vaší vůle. Můžete vstoupit zpět do těla. V takovém případě nebyla vaše příprava dost silná a upřímná. Zmobilizovali jste málo ódové síly, zůstali v pozemských myšlenkách a představách. Po prostu svého průvodce: „Chci pro pomoc a službu nasadit veškerou vůli. Pomoz mi proto, abych dobře překročil práh, u kterého mě vyzvedáváš.“

Země je první možnost uvědomění. Většině z vás schází poznání, kdo vlastně jste. Nemyslím znalost jména, těla. Myslím tím znalost prasuvěta, které vám Bůh daroval a z něhož pochází vaše vědomí „já“.

Někteří nyní nerozumějí. My nejsme nic, ze sebe nemáme nic a ani ze sebe nemůžeme žít. Nemáme nárok na život ani vědomí. To láska Boží je všeho příčinou. Proto nám byl život darován. První možnost, kde můžeme vystoupit z říše temnoty pomocí osobní vůle, je Země. Vše, co je pod zemí, nemá k vzestupu do vyšších sfér sílu. Satan utkal husté sítě, aby mu nikdo neunikl.

Ale jak to vypadá s vaším vědomím, moji milí? Je plné strachu! Když nevíte, kdo jste, když se nedokážete vymanit z vlačnosti, pak jste poddanými Pána hlubin, a ani tentokrát se odtud nedostanete.

Když ale víte, že jste jiskrou Božího světla, že vaše místo je ve světle Boha, pak se vaše vědomí bude rozzařovat a zvětší se i vaše aura.

Jasnovidní si u některých lidí uvědomí: „Tady si musím držet odstup. Zde působí ničivé energie!“ Aura totiž obsahuje životní sílu. Při styku s jinou aurou se síly navzájem odrážejí. Já to vnímám svým pocitovým tělem. Bůh vám na krátkou dobu daroval vnější svět za domov. Ne jako místo pro chamtivost a egoismus, ale jako odrazový můstek pro vyšší vývoj.

Milí sourozenci, prvotní strach je negativního původu a měli byste ho razantně odstranit. Nedovoluje vám oslabit pouta, či je dokonce přetrhnout, ba naopak je posiluje.

Proto vás prosím: „Zbavte se strachu! Nic se vám nemůže stát, když vaše srdce přestane být závislé na mamonu a pozemských věcech.“

Ano, moji milí, jste naši pomocníci na Zemi! Předáváte duchovní slovo, které od nás přijímáte. Děláte to různě, ale v každém případě mají z toho vaši sourozenci užitek.

Někteří z vás se přihlásili dobrovolně a noří se s podporou svého duchovního průvodce a duchovně výše stojících bytostí do vyšších sfér. Vysílají svou ódovou lidskou vibrační sílu. Pak může být pomoci těm, kteří ji potřebují.

Nás trochu výše vyvinuté duchovní bytosti nemohou slyšet, přesto máme zachránit všechny, kteří se chtějí nechat zachránit! Proto je naše společné působení tak důležité, neboť podobné přitahuje podobné a spojuje se opět s podobným. V tomto případě jde o váš lidský postoj a vaši lidskou ódovou sílu.

Během spánku vaše tělo odpočívá. Tělu ale prospívá také nezištná práce pro druhé. Tím se stává čistější, jemnější, více vibrující.

Pro konečnou dobu je nutné mít zjemnělé tělo, protože mnozí nebo alespoň někteří mají být nástrojem Božího duchovního světa. Není náhoda, že v Písmu stojí: „Před koncem dní na Zemi dám svým mladým jasné vize. A staré budu vyzývat k duchovním oznámením a projevům!“

Můžete tomu napomoci již nyní svým dílem: dodávat bázlivým odvahu.

Už více než dvacet let spolupracuji s tímto médiem, a tak mě znáte. Co pro vás mám ve svém nitru?

Dávám vše, co je ve mně: lásku, toleranci, ochotu pomoci, duchovní pravdu, protože toto je mojí součástí, a tudíž o tom mohu díky médiu mluvit.

Předávám pouze Bohem chtěné, to mám v sobě! Čeho jsem plný, to ústy prostředníka obdržíte.

Neřekl jsem nikdy zlého slova. Přísný jsem byl, to ano. A říkal jsem: Je to můj osobní názor odpovídající mému duchovnímu vývoji. Ale snažím se přednést pravdy tak, abyste je mohli přijmout! Z mého nitra tryská to, co slouží vašemu duchovnímu užitku.

Víc jak dvacet let jsem s vámi! To je pěkná doba s mnoha tisíci proslovy a pomocí. Není to všechno ze mne, přijal jsem to ve svém vývoji a vzal s sebou, protože jdu cestou Krista a plním vůli Boží. Bylo mi umožněno a stále je mi to umožňováno na rozhraní pozemské hmoty a duchovní materie odpovídající mé vlasti.

Ještě krátký čas, milí sourozenci, u vás zůstanu. Pak půjdu do svého světelného kruhu, který odpovídá mému stupni dokonalosti a byl mi Bohem na základě mého duchovního vývoje darován. Avšak nenechám vás opuštěné! Neopustím Zemi, dokud tu bude médium a já v nejvyšší míře nesplním svou povinnost.

Tlačí nás čas, vyjádřeno vaší terminologií. My, duchovní bytosti, totiž čas nepociťujeme. Vidíme jen období, vzdouvající se změny v charakteru planet a záležitostech ducha. Planety se vyvíjejí, aby se produchovněly a s nimi lidstvo, které na nich žije. Nejde však o planety, důležité je lidstvo, Boží děti na nich žijící! Jejich vývoj jde ruku v ruce s produchovněním obyvatelné živé planety.

Je důležité, milí sourozenci, abyste přijali to, co přichází z našeho nitra, ale odmítli to, co vychází z nitra Pána temna a negativních sil!

Nyní se dostávám k vlastnímu tématu sdělení: prvotní strach a obavy.

Strach a obavy v duchovním stvoření dlouhou dobu neexistovaly. A až se dostanete do první sféry pátého atmosférického kruhu, nebudete ho cítit také. Tam vás chceme dovést.

Udalo se to přesně takto: Prvotní strach přišel až pádem Satana. On je jeho původcem, takovým zakladatelem. Pán temna a negativní síly mohou ze sebe dát jen to, co mají v sobě, totiž strach a obavy. Vždyť se bojí o svou existenci!

I vy ho máte, a proto jsem předtím řekl: Je málo těch, kteří mohou pomáhat ve fyzickém stavu, jsou to ti, co mají málo strachu. Mnozí z vás jsou jím dosud zatíženi, takže bychom nemohli zodpovídat za to, kdybyste chtěli pomáhat chudákům v hlubokých sférách. Musíme vás odmítnout, ačkoliv naléhavě potřebujeme každého z vás, milí sourozenci. Vy byste strachy ochrnuli vzhledem k situacím, které tam na vás čekají.

Co je v nitru, to se projevuje navenek. Co ale v lidských srdcích je? Víme, že obavy, strach a starosti ve vás denně rostou!

Čím víc se završuje duchovní časová perioda, a tedy se přibližuje očista Země, tím více stoupá tlak duchovního strachu; ne od lidí, kteří jím byli nakaženi, nýbrž od negativních sil a jejich stoupenců. Právě z takového strachu vás chceme vytáhnout, jinak nemůžete být zachráněni! Takže ve vašem nitru dlí obavy a strach negativních sil!

Jak můžete nadcházející události přestat? Mnozí si teď myslí, vždyť vidím vaše myšlenky, nemůžete mi nic zatajit: „Tak rád bych

byl předtím odveden. Šel bych tak rád do první sféry pátého kruhu! Tam už strach není.“

Posloužilo by vám to zdánlivě, strachu byste sice byli dočasně zbaveni, ale pak byste se museli inkarnovat na jinou planetu ve vaši stávající kvalitě. Kromě toho by to bylo od Boha nespravedlivé, kdyby z vás ten strach jen tak sejmul! Musíte si to zasloužit a je třeba obstát při některých zkouškách, takový je zákon Boží.

Nejste z hloubi srdce přesvědčeni, že jste děti Boží a že pocházíte z nezničitelné přírody! Všechny slabosti, neřesti a náruživosti se týkají z největší části obav a strachu, jsou to vlastnosti vycházející z nitra negativních sil a Pána temna.

Co může člověk dát, musí být v jeho nitru. My, Boží poslové, vydáváme ze svého nitra lásku, pravdu, toleranci, ochotu pomáhat. Co každý v sobě má, to dává nezištně. Nezapomeňte na tuto pravdu!

Pokud si toto ze setkání zapamatujete, pak jste si zapamatovali hodně: všechen strach a obavy pocházejí z tzv. prvotního strachu. Také již víte, kdo je jeho původcem! Pokud toto znáte, jste již moudří, a když si to vezmete k srdci a budete se tím řídit, dosáhnete skvělého úspěchu u sebe, tedy nad svými strachy a obavami.

Čeho dosáhnete nyní, o to to budete mít v budoucnu snadnější!

A nyní pár příkladů.

Chamtivost

Ještě předesílám: Co řeknu, souvisí intenzivně se zákonem zrcadlení. (připomenutí redakce: Tento zákon se projevuje již před zrozením člověka tím, že životní silou jsou v jeho auře zaznamenány charakteristické vlastnosti, které nejsou v souladu s Božími zákony. Různé chyby a omyly, provázející člověka v minulých inkarnacích, se znovu a znovu vrací, pokud je nedokáže cílevědomě odstranit. Jedná se např. o závist, zášť, nepravdivost, požívačnost, sobectví. - G. Weidner: Věčné zákony života)

Chamtivost znamená chtít mít víc než ostatní, víc než člověku přísluší. Chamtivost je stupeň vědomí, kdy se člověk neovládá; napodobuje určité negativní bytosti, které ho pokoušejí, aby se stal stejným, jako jsou ony.

Tak jako v duchovní říši světla existují rozmanití specialisté, např. duchovní bytosti útěchy, lásky, mírumilovnosti, tak jsou i ve všech oblastech říše temné. Ti se však zaměřují na chamtivost: touhu po moci, majetku atd.

Ambicióznost

Dotyčný se bojí, že propásne příležitost, že nestojí ve světle ramp, že nebude mít dostatek úcty a ostatní ho nepostaví do čela. Vlastně je ješitný, protože vše dělá jen proto, aby se mohl blýsknout!

Vzteklý, hněvivý, zlostný a hádající se člověk

Obává se, že jeho bližní nebudou jeho přání, úmysly a představy brát na zřetel nebo že se s nimi u nich neprosadí. Ale on to chce prosadit! Proto se stává až brutálním, křičí a překračuje míru lidskosti. Zde se opět jedná o vliv negativních sil.

Pýcha

Domýšlivý člověk se bojí, že bude od zdánlivě níže postavených pošpiněn, že jeho pověst utrpí, pokud se bude s nimi stýkat, či že bude jimi stáhnut.

Ale pamatujte na zákon zrcadlení. Obklopujete se podobnými, takže on žije v kruhu domýšlivých, kteří jsou mu podobní. Mezi nimi se pokouší hrát dominantní roli!

Nenávist

Obává se ve své nenávisti, ze svého vyzařování, že ho jeho protivník, o kterém si myslí, že je nebezpečný a silnější, přitiskl ke zdi. Že to on způsobil, že nemá takovou moc, po které touží. A tak vyzařuje dál svou nenávist, je přesvědčen, že jenom tak získá nade všemi moc.

Odkud se bere nenávist? Od bytostí, které chtějí získat moc nad lidmi, ba nad celým stvořením! Ale to se nepodaří, neboť mocnosti světla jsou silnější než síly temna.

Zahálčivý člověk

Bojí se poctivé, náročné práce. Obává se, že neobstojí, pokud má něco vykonat. Je plný neklidu, rozrušení – ale to ho trýzní negativní síly, které se pokouší změnit jeho život tak, aby neuspěl.

Pamatujte, lenost je začátek veškerého propadu!

Je nutné, aby neprobuzený člověk měl pravidelné zaměstnání, kterému vy říkáte práce. Duchovně probuzený člověk pracuje pro Boží říši na Zemi. Ale protože velká část lidstva ještě spí, je důležité, abyste dospěli blahu celku!

A vás nyní napadá: „A co máme dělat my, kteří jsme v penzi?“ Pracujte duchovně! Plňte své hmotné povinnosti a současně duchovně pracujte! Modlete se za druhé, aby se na Zemi nastolil mír, pomáhejte těm, kteří to naléhavě potřebují! Nežít jen pro tento den, nýbrž vykonat něco pro lidstvo jako celek i pro ubohé duše!

Zvrhlost, náruživost a drogová závislost

Takový člověk má strach sám před sebou. Je v určitém smyslu duševně nemocný, neboť si v minulém životě pokřivil duši a nyní si toho není vědom. Má to teď odčinit, napravit, proto jeho obavy. Něco tuší, neví to přesně; ale takovým způsobem svůj život nezvládne, protože nehledá pravdu a stále více se odklání.

Proč je tolik odvrácených, drogově závislých, tolik náruživých právě u současné mládeže? Protože si zvolili krátký inkarnační cyklus, aby v něm mnohé vyčistili a napravili! Ale nyní už o tom neví a nikdo jim to nevysvětlí. Mají pokřivenou duši, zatížili ji v jednom z předchozích životů. Proto je dnes tolik drogově závislých! A jejich počet roste.

Co s tím máte udělat vy, pomocníci Krista? Modlit se za ně! Vyprosit jim u nebeských vysokých mocností pomoc. Aby se do doby, než budou odvoláni, ještě víc nepokřivili!

Nejsou schopni přijmout žádnou světlou myšlenku. Nemohou pracovat s podvědomím. Proto se mnozí chtějí navibrovat do jiného světa přes drogy, aby svému tlaku unikli. To ale není řešení!

Satan, původce prvotního strachu, spolu s negativními silami se snaží mládež zničit. Tady by bylo třeba působit! Modlete se za ty, kteří jsou nevědomí, vytvářejí si těžkou budoucnost a deformují duši.

Milí sourozenci! Doufám, že jsem vás trochu vyburcoval, přinesl trochu víc pravdy a objasnil potíže, které stojí proti vám díky zákonu zrcadlení a jež jsou příčinou strachu a obav.

A nyní praktická připomínka: Každý strach, každická obava přináší nevyhnutelně s sebou únavu, ochablost, vnitřní neklid, úbytek životní síly, zhoršení kvality života, deprese a pocity: „Už nechci žít!“ až ke konečnému výsledku: „Skonči se životem.“

Denně se dokoná na Zemi bezpočet sebevražd! Na jiné planetě, třeba Marsu, není jediná, ale u vás jsou jich tisíce. Pak tady není něco v pořádku, milí sourozenci! Nerespektuje se zde Boží řád!

Boží pořádek také znamená: Bůh dá pozemský život, a když vidí, že se chýlí ke konci, odebere ho. To je zákon! A ten, kdo vztáhne ruku na své tělo, ho nerespektuje a bude toho, a to bych vám opravdu chtěl vložit do vědomí, velmi hořce litovat, velmi hořce!

Pokud uslyšíte, že někdo začne mluvit o sebevraždě, pak se, prosím, začněte hned modlit! A nejen to. Upozorněte dotyčného, co ho v budoucnu čeká! Kdybyste jen jednoho zachránili od sebevraždy, bude vám za to dlouhé eóny vděčný. Není nic tak tvrdého jako se obviňovat a vyčítat v temném stavu.

Sebevrah nekončí tím, že ztratí pozemské tělo. Končí teprve tehdy, až by uplynul jeho pozemský čas života.

Proto se za něj modlete! Sebevrah začíná trpět a trpí dál a dál, dokud není spasen. Dívá se stále na to, jak byl sveden, jak jeho pozemské tělo od něho odpadlo. To se do nekonečna opakuje. Jedná se o stav neustále prožívané sebevraždy a příprav na ni!

Pokud na takové narazíte, oslovte je. Pokud nebudou chtít slyšet, buďte ostří! Pokud něco z vašich slov přijmou, budou je moci v nějakém dobrém okamžiku duchovní průvodce a vyšší duchovní mocnosti vytrhnout ze spárů temna. A vy jste se stali pomocníky Krista

na Zemi, protože se snažíte těmto sourozencům jejich nepředstavitelný životní úděl ulehčit, nebo dokonce odebrat.

Znovu srdečně děkuji a prosím, abyste si zapamatovali: Co vychází z nitra duchovního světa Božího, je Boží vůle. Co vychází z nitra negativních sil, je strach, obava, které v sobě mají. Pokud jste si to pro dnešek vzali k srdci, padla má přednáška na úrodnou půdu.

Opakem víry není nevíra, nýbrž strach.

Proto dostáváte posvěcený paprsek duchovního míru pouze vy, kteří ho můžete přijmout v okamžiku, kdy vám podvědomí nahlásí, že přichází.

A pamatujte, pokud se budete cítit opuštění, smutni, stísnění, když budete potřebovat pomoc, díky tomuto paprsku se k vám připojím.

Zapalte svíčku a myslte na nás. Přijde Marie, já, či dokonce Kristus. Můžete myslet i na archanděla Gabriela a na zástup andělů, také ti budou při vás stát. Zapojte rovněž svého duchovního průvodce.

HLEDAJÍCÍ BOHA

Naši milí sourozenci!

Milý hledající Boha touží, aby vám směl opět sdělit své zkušenosti. Prosili jsme prostředníka, aby byl opět k dispozici. Ten nyní tlumočí tyto moudré myšlenky:

Staň se každé ráno nadšeným nováčkem. Zatímco tvé tělo odpočívalo, byl jsi v kontaktu s bytostmi světla, které ti do tvého dne přidaly moudrosti. Proto začni radostně a odvážně svůj nový, Bohem darovaný den.

Buď připraven přijmout vše dobré, co se ti přihodí. Rozhodně odmítni pokušení všeho druhu. Jsou to skutečné síly blokuující oddanou cestu k Bohu.

Rád bys mluvil, ale více mlč. Neboť příliš mnoho nevhodného mluvení zatěžuje, unavuje a působíš, že nemáš vládu nad sebou. To, co v tobě mlčí, nevyhrabávej. Pak se učíš oddělovat důležité od nedůležitého a zdokonaluješ se.

Čím víc budeš myslet srdcem, tím více poznáš příčinu životních událostí, jež tě zastihly.

Na Zemi jsou dvě misky vah: jedna je Bohem chtěná, o druhou usiluje Pán temna. A já si uvědomil: My všichni jednou budeme váženi podle svých činů, svého úsilí. Uvědom si, že miska zaprášená, špinavá, těžká klesne.

Já, Boha hledající, předávám s radostí tuto poznanou moudrost – byl jsem malý učedník na Zemi. Ale předsevzal jsem si stát se následovníkem velkého mistra Krista. V naději, že se jednou zrodím díky svému úsilí do věčného života.

Duchovně neporoste ten, kdo lační po mamonu, protože je stále hladový a chce stále víc. Kdo ale působí s láskou k bližnímu a k Bohu, ten bude nasycen.

Každá činnost, při které se vůle Tvůrce v tobě hne, i občas projeví, plníš-li ji věrně, je korunována úspěchem. Proto naslouchej svému nitru, kontroluj a dostaví se výsledek. Tak konej, takové jednání je moudré – a Tvůrce, stejně tak i Kristus budou mít zalíbení ve tvém díle. Tehdy jeho poslové vkládají do tebe pravé energie, aby tě inspirovali.

Bedlivě hlídej svou lodičku života. Kormidluj ji v dobách klidných, ale také bouřlivých. Pomocí hlubin svého nitra zkoumej. Tehdy se během pozemského života neroztříštíš o útesy. Když dokážeš obeplout útesy skal, pak jednoho dne za ranního svítání spatříš nádhernou zemi. Tehdy ses rozvinul do nádhery květů ducha a duše.

A ještě ti radím, nepros Otce lásky o vnější štěstí, pros ale, abys bezpečně dosáhl šťastný věčný život!

Josef z Brna: Kdykoli se cítím nespokojen sám se sebou nebo jsem skleslý na duchu, připomenu si a opakuji ve svých myšlenkách, třeba i během práce nebo ve společnosti tuto starou známou křesťanskou modlitbu, kterou jsem si pro sebe trochu upravil: „Pane, nejsem hoden, abys vstoupil do mého domu, ale řekni jediné slovo a můj bližní, mé tělo a duše budou uzdraveny.” Toto nabádá k pokoře a pokání, k upřímné lítosti následované rozhodnutím, že něco konkrétního, co mne tíží, musím změnit, že potřebuji nový směr a nové myšlenky teď hned. Ale dlouho mi toto obrácení nevydrží, jdu pak dál po staru a říkám si - ještě chvíli setrvám, dokud to bude pro mne únosné a dokud mi to Nejvyšší dovolí a On kupodivu dovoluje... Nový život a směr se rodí v bolestech sebepřemáhání.

LZE DOKÁZAT EXISTENCI BOHA?

Geniálně uspořádal Stvořitel Univerzum. Vše je propojeno, ale také funkčně samostatné. Neznáme však na Zemi nikoho, kdo by uměl doložit Stvořitele coby osobnost.

Proto si lidé již od dávných dob vytvářeli bohy. Od nich očekávali ochranu a svůj denní chléb. Až mnohem později se učenci snažili objevit a dokázat Boha.

Pozemšťan, říkali, to být nemůže, nedokázal by stvořit Zemi.

Veškeré bytí je v pohybu. Kdo je toho příčinou? Bůh. Ten je příčinou všech příčin.

A záleží na samotných lidech, zda tomu uvěří – mají svobodnou vůli.

Pamatujme, kvalitní život je mimo hmotu, protože materiální je jen následek špatného života lidí.

Bůh je krása, život, poznání lásky – to nejvyšší, co existuje. Toto je pozitivní poznání, avšak bohužel ne důkaz.

pokračování

Je logické, že musí být něco nejvyššího, co vše přesahuje. Základní filosofické tvrzení je předpoklad něčeho, nad nímž nic vyššího už být nemůže. Toto se nazývá Bůh. Existuje v pravdě.

Boha máme zakotvit ve svých myšlenkových procesech. Ovšem racionalita vědců – matematiků, fyziků nedovoluje pracovat s něčím, co je nepochopitelné.

Ovšem fyzik Max Planck na základě svého zkoumání veřejně přiznal: „Nějaký Bůh musí existovat.“

Jedná se o jeho subjektivní vyznání, není to důkaz Boha.

Dokázat Boha je vámi neproveditelné. Žádný člověk vědecky nevypátrá Boha, nedonutí ho odhalit svou existenci. Ovšem můžete ho prožít, pocítit při modlitbě.

Zcela jiné je to v případě Ježíše Krista. „Já jsem dobrý pastýř. Znáám své ovce a ty znají mě, tak jako zná Otec mě a já znám Otce.“

Nebo: „Nikdo nepřijde k Otci, leda skrze mne.“

Nebo: „Ne že člověk viděl Otce, jen ten, kdo je z okolí Boha, ten Boha viděl.“

Ježíš mluvil ještě hodně o svém vztahu k Otci – což bylo více či méně čistě předáno dál.

V nadzemí Kristus pomohl Marii a Josefovi vidět Tvůrce. Jak rádi bychom toto také absolvovali, bohužel naše cesta k dokonalosti je ještě velmi dlouhá. Ale doufat, že našeho nade vše Milovaného jednou budeme smět spatřit, smíme. To tedy znamená, že Bůh bydlí ve svém nebi v nepřístupném světle.

Kristus tak přinesl důkaz Boha skrze prožitek Marie a Josefa, vzkázali vám, že Všemilující existuje, ale pro nedokonalé lidi a duchovní bytosti musí zůstat neviditelný. Protože hluboký vývojový propad pozemských lidí jim sice umožňuje si uvědomovat touhu po Něm, víru, přesvědčení, ale spatřit jeho obličej je toho času nemožné!

Nikdy více si neuvědomuji Boží ruku nade mnou,
než když se dívám na svůj uplynulý život.

Martin Luther

NEVĚDOMÁ ETIOPANKA

V = vedoucí rozhovoru (jménem Josef) D = duše

D: Stále to samé. Stále to samé. Stále to stejné. Stále to stejné. Kéž by jen lidé byli štědřejší. Vždyť mají dost a my, sestry chudého Lazara, my, které chceme pomáhat, nemáme nic. Jsme společenství, jež vzalo za své. Opíráme se o to, co stojí v Bibli a co bychom rády dále zprostředkovávaly, totiž pomoc chudým. Ale nikdo nám nic nedá. A my samotné nemůžeme také nic. Sice pěstujeme v našich zahradách, ale nikdo to od nás neodkupuje. Tak nemáme ani peníze, abychom je dávaly dál. Lidé jsou prostě jiní, než jsme byly my. Ach, překřtily jsme svá jména, ze „sester chudého Lazara“ na „sestry srdce Ježíšova“. A my se pokoušíme neustále z lidí, kteří by nám mohli pomoci, získat víc, abychom mohly více pomáhat. Ale teď mám celé věci dost. Už nechci. Já už nechci. Konec!

V: Smím tě pozdravit?

D: Pozdravit?

V: Ano, zdravím tě.

D: Zdravení je vzácné slovo na Zemi.

V: Přivedli tě sem do jednoho společenství. Ty ses představila.

D: Já jsem se nepředstavila. Už nechci! Ztratila jsem víru v Boha. Přejmenovala jsem se. Chtěla jsem pomáhat od základu své duše. Ale ostatní jsou tak nemilosrdní, ani nepomohou, abychom mohly přežít. Moje sestry a já, jedna po druhé jsme utekly. Co mám dělat?

V: Podívej, teď mluvíš ke mně. Chci se představit, jsem mluvčí jednoho společenství. Byla jsi sem přivedena a chceme ti pomoci. Tys to dala najevo, hledáš pomoc?

D: Já jsem chtěla mnoho pomáhat, také jsem to trochu dělala. Ale Bůh nepomohl.

V: Chtěla jsi pravděpodobně pomáhat, ale nedočkala ses toho. Protože jsi chtěla odměnu již na Zemi.

- D: Přesně, chtěla jsem požehnání seshora. Chtěla jsem ho mít hmatatelné.
- V: Dokonce hmotné?
- D: Samozřejmě, neboť jsem ho chtěla dávat dál.
- V: Kdopak tě tohle učil? Kdo ti to vštěpoval?
- D: Nejprve jsme postavily do středu Lazara, (Lazar - bohatý současník Ježíše Krista) a jeho jménem prosily o almužnu. Co z toho vzešlo? Nic, protože lidé také neměli mnoho. Víš, kde jsme byly?
- V: Ne, ale ty mi to určitě povíš.
- D: Byly jsme v Habeši a tam rozkvétalo tzv. křesťanství.
- V: Kdy to bylo?
- D: Před dobou Haile Selassie, (pozn. etiopský císař, vládl v letech 1930 -1974). Tehdy vznikla naše víra, naděje, naše láska a my chtěli pomáhat chudým. Byla to doba rozkvětu, ale skončila.
- V: Kdo to zavinil?
- D: Kéž bych to věděla! Víím jen, že nás Bůh nechal ve štychu. Musely jsme krást nebo žebrat, abychom pomohly těm, které jsme přijaly. Tady něco nehraje.
- V: Ano.
- D: Jiným něco vzít a dát těm, které jsme přijaly.
- V: Vy jste přece věřily v Boha? Ale pak začaly pochybovat.
- D: Pochybovat. Když každý den vidíš hladovějící, kterým jsme daly střechu nad hlavou. Sice chudou, ale nic nedostáváme, oni umírají hlady a některé naše sestry také. Ani já už nemůžu! Pak jsme si změnily jméno.
- V: Ano, ale to mělo přece teď důvod. Přivedli tě sem a máš duchovní doprovod. Řekli ti, když se zeptáš, že dostaneš odpověď.
- D: Mám hodně otázek. Proč jsem měla pocit, že mám pomáhat?
- V: Rozhodla ses oddat se křesťanství a činit dobro. Bylo ti s tím bráněno?
- D: Přišla jsem z Bahiru. Tam jsem se narodila. Shromáždila jsem sestry a jely jsme kolébající se starou lodí. Na začátku nám bylo pomáháno. Ale pak nastal válečný chaos. Zapomnělo se na nás. Ale Bůh na nikoho nezapomíná! Ale na nás zapomněl!

V: Co bylo dál? Ty jsi tam pracovala a působila nadále.

D: Nebyla jsem sama. Sebraly jsme sourozence, kteří měli jinou barvu pleti, byli jsme barevní a vcelku svěží. Všichni jsme byli plni víry a naděje, že teď se to podaří. V některých oblastech nebylo vůbec nic k jídlu.

V: A jak to pokračovalo?

D: Psali jsme na vatikánské velvyslanectví v naší zemi o pomoc. Psali jsme biskupům, aby pomohli, ale nic.

V: To však mělo příčinu. Zeptej se svého duchovního průvodce, proč se tak stalo? Proč nastal tento vývoj?

D: Kéž bych to uměla vysvětlit, já to nevím. Ale zeptám se.

V: Ano, bude dobré to pochopit. Chceme tobě a tvé skupině pomoci.

D: Musím se přiznat. Bylo mi právě vysvětleno, že jsem kdysi byla vysoce postavená osobnost. Ne tam v Bahiru, ale na tomto místě v Habeši. Zde jsem mnoho lidí utlačovala, vykořisťovala. Byla jsem mocná dcera knížete, později jsem se narodila v Bahiru s touhou nasbírat peníze a pomáhat chudým. Jak si to mám vyložit?

V: Tys tam přišla, ale peníze jsi jim brala. Chtěla jsi mít nejprve majetek.

D: V době mezi životy na Zemi jsem si uvědomila, že jsem neodložila panování, zabavování. Chtěla jsem na jedné straně dávat, dělat to dobré. Ale na druhé straně jsem jiným brala.

V: Chtěla jsi prosadit svou vůli.

D: Chtěla jsem brát násilím a dávat těm, kteří byli chudí. Násilím to prý ale nejde, a to byla moje chyba.

V: To nyní uznáváš? A lituješ svých činů. Proto se teď rozhodlo, že pokud upřímně lituješ svého jednání, pak se ti může pomoci. Potom budeš ty a ti, co tě doprovází, odvedeni do jiného světa. Tam budete mít hodně radosti.

D: Radosti! Neměla jsem ze sebe v době mezi pozemským životem až dosud žádnou radost. Chtěla jsem se postavení, které jsem kdysi měla, zbavit, ale to nejde tak snadno. Avšak pokud jsi byla vysoce urozená bytost, nemůžeš to tak lehce setřást, ačkoliv jsem to zkoušela. Proto vždy rozpor. Násilím vzít, jiným dát. To byla moje chyba.

- V: Chtěla jsi hrát milujícího Boha, ale to nejde.
- D: Chtěla jsem se postavit nad Boha. To uznávám. Ale jak jsem měla své chyby z minulosti napravit? Chtěla jsem milovat! Kdo je vlastně ten, kdo nemiluje? Musí to být bytost, jež nemiluje, které jsem částečně propadla.
- V: To byl odpadlý, byl to Satan. Jistě jsi slyšela, že nás lidi neustále svádí a pokouší se nás dostat do závislosti na sobě. My se ale máme na Zemi přihlásit k lásce k bližnímu, k dobrým činům, tedy k tomu, co nás učil Ježíš.
- D: Máš pravdu! Ale jak to přijde, že jeden chce milovat, a přesto krade nebo jiným něco bere, aby pomohl těm, kteří mají méně?
- V: Tady jsi chtěla prosadit svou vlastní vůli. Chtěla jsi svůj úmysl ze svého dřívějšího života opět plně prosadit. Byla jsi moc málo pokorná. Nechtěla ses podřídit.
- D: Měla jsem postavení a chtěla jsem vysokou pozici, to už jsem vyprávěla. V době mezi životy jsem ji úplně neodevzdala. Chtěla jsem ji vytvořit alespoň násilím.
- V: To ale nejde. Musíš to v pokoře položit k nohám Ježíšovým a říct: „Tvá vůle se staň!“ Ne má vůle se staň. Musíš ze srdce litovat a mít dobrý úmysl, ale nerealizovat sama vynucováním.
- D: Takže vynutit se nic nedá. A druhým jsem dělala příkoří, protože jsem mnohým brala, dokonce kradla, abych jiným pomáhala.
- V: To také nebylo správné! Ale když lituješ a prohlédla jsi, pak se ti může pomoci. Pak budeš ty a sourozenci, kteří tě doprovázejí, odvedeni do jiné říše. Tam je život krásnější. Ovšem musíš z celého srdce litovat svých činů.
- D: Chtěla bych ještě něco říct: Využíváme příliš málo doby mezi pozemskými životy na oné straně. Učili jsme se hodně, ale nevyvoďili z toho důsledek. Stále jsem v nitru princezna z dávných dob, protože jsem si myslela, že můžu jednat, jak se mi zlíbí.
- V: Ale pokud upřímně lituješ, bude ti dána možnost v jiném životě vše napravit.
- D: Teď jsi mi vysvětlil, že jsem neměla s sebou vláčet pocit moci, který jsem kdysi měla. Neměla chtít vše silou napravovat.

- V: Tak využij nyní čas na oné straně, který se ti dává pro poučení, dříve než se ti poskytne možnost být opět na Zemi.
- D: Je to ve mně, na mně záleží, zda vytrhnu tu namyšlenou zlou bytost. Rozumíš?
- V: Však existuje přísloví: „Pýcha předchází pád.“
- D: Ano, byla jsem teď poučena, velmi poučena.
- V: Musíš prosit Boha o odpuštění za své chybné jednání a litovat. A když se tak vyznáš z upřímného srdce, pak ti bude pomoheno. Musíš zapomenout. Musíš odložit to, žes měla kdysi vysoké postavení, nestupňovat své nároky. Musíš se stát pokornou, padnout na kolena a říct: „Tvá vůle se staň.“ Tak se i my modlíme. A pokud to uděláš, pak ti může být pomoheno.
- D: Silou nejde nic. Vládnout, vládnout, vládnout. Začnu se svými sestrami jiný život. Budu spokojená i s tím, když od tebe teď odejdu a přijdu tam – znovu do doby mezi pozemským životem. Stanu se úplně pokornou.
- V: Děkuji Bohu, žes pochopila!
- D: Začnu od sebe, a ne seshora. Pane Bože, moje ego mě to komplikovalo. Dej mi sílu, abych zůstala pokorná a pokračovala v cestě, kterou mi předznamenal Bůh a Kristus. A ještě něco. Budu studovat svou karmu, kde a kdy a jak můžu napravit jedno či druhé. Neboť nesu i zodpovědnost za své sestry. Žily podle mého diktátu. Prosím za prominutí, odpuštění a děkuji, že mi bylo umožněno sem přijít. Děkuji za mír, který je teď ve mně. Naučila jsem se: ne seshora, ale působit pokorně zdola! (Duše opouští půjčené tělo média.)

ČERNÁ A BÍLÁ MAGIE

Starý zákon: „Když Mojžíš dorostl, promluvil k němu z hořícího keře Bůh. Povolal ho stát se vůdcem Bohem vyvoleného národa.

Mojžíš měl splnit dva úkoly: Ukázat utlačovaným Izraelitům, že je Bohem určený vyvést je z Egypta. Dále pak přimět faraóna, aby Hebrejce nechal odejít. Pro tyto úkoly ho Kristus vyzbrojil nadlidskými schopnostmi. Ale když negativní bytosti viděly, že se jejich plány hatí, vytasily se na bitevním poli s celou svou mocí. Za svůj nástroj použily egyptské čaroděje.

Tehdy se na Zemi odehrál největší duchovní boj. Mojžíš s pomocí duchovních bytostí vykonal zázraky, které dosud nikdo kromě Krista nedokázal. Chtěl jimi faraóna přesvědčit, že je opravdu Bohem určený. Ale negativní bytosti dělaly podobné zázraky, takže faraón Mojžíšovi neuvěřil. Jejich moc však brzy zeslábla a mágové museli přiznat: „Zde je prst Boží.“

Nikdy předtím se nekonal tak ohromné proměny hmoty jako během tohoto boje: mešní hůl se změnila v hada, hejna duchů se proměnila v žáby, voda v krev. Pekelné síly udělaly totéž. Bůh a Kristus je nechali jejich moc vykonávat až na doraz jejich schopností, ale pak v plné síle ukázali Svoji moc. Tím posílili víru Izraelitů. V tomto boji šlo o bytí či nebytí Hebrejců coby národa Božího. Kdyby se tento národ stal obětí pekelných mocností, trvalo by dlouho, než by vznikl jiný národ nesoucí víru v Boha.

Kristus, prvorozený syn Boží, bojoval s prvorozeným pekla o prvorozeného pozemského nositele Boží víry.

A Kristus zvítězil. Faraon se zalekl a na nátlak vlastních poddaných Hebrejce ze země propustil.

Kdysi jsem žila také na Zemi. Z čeho se skládá člověk? Z Boží prajiskry obalené Kristovým světlem, tedy ze světelné vibrace stvořené Kristem. Dále ze světelného těla darovaného duchovními rodiči. Ve skutečnosti jsou to různá zářivá těla, jejichž kvalita souvisí s vývojovým stupněm. Pokud je z nějakého důvodu bytost inkarnována, má například pozemské tělo. Stručně řečeno - člověk je duch, duše a pozemské tělo.

Duchovní bytost na Zemi – člověk – je ambivalentní bytost. Co to znamená?

Bytost člověka se pohybuje mezi dobrem a zlem. To určuje jeho duchovní vývojový stupeň. Dobro je Bohem chtěné, zlo si přeje Pán hlubin.

Od příchodu Krista jako Ježíše z Nazaretu na Zemi pracovali křesťané s pomocí Krista a jeho poslů s větším či menším úspěchem na zkrocení negativních sil. Byla to užitečná práce, pomáhal jim při ní Kristus a jeho pomocníci. Pak se ale lidé odklonili od Tvůrce, přiklonili k Pánu temna a začal narůstat jednostranný tlak. Ten se v současné době razantně zvětšuje. Materialismus byl lidmi ovlivněnými negativními silami povýšen na modlu, respektive na černou magii.

To je pro pozemské lidi v současném stavu sice neradostné – ale abychom citovali slova básníka – „Ty duchovní bytosti, které jsem povolal do života, ty neopustím.“ Bohem chtěné přitahuje Bohem chtěné a Pánem hlubin chtěné přitahuje také Pánem hlubin chtěné. Proto je pozemské lidstvo chyceno do spárů materialismu nastraženého Pánem temna.

Magická tvůrčí síla může stejně tak vstoupit do služby dle Boží vůle jako do služby ničící moci.

Co je tato magická tvůrčí síla? Učení lásky Ježíše Krista radí nasaďt životní síly (nazývané též ódové síly, spirituální energie apod.) v souladu s vůlí Boha. Jsou totiž univerzální a o tom, kterým směrem

budou použity, rozhodne duchovní vývojový stupeň. Síla vyzařující z Tvůrce může být různě přijímána – rozhodne o tom duchovní a duševní vývoj bytostí.

Magie je vlastně energie, kterou lze použít, aby se dosáhlo zvláštních účinků.

Při bílé magii je zprostředkováno léčení, napravování, předávání duchovních informací přes Boží posly, vykonávání služby lásky, modlitby k Tvůrci atd. Při provozování černé magie je též třeba životní síla – ale je použita negativně - např. nenávisť atd.

Člověk hledá, jak vysvětlit tyto účinky, které jsou tak staré jako lidstvo samo. Intelektuál nechce o těchto účincích nic vědět, řekne si, že se to týká dávných dob. Ale pochopení vytvoří most k dokonalosti. Ovšem pro člověka žijícího jen v rozumu nadřazené světy a bytosti neexistují.

Pouze lidé s určitou představivostí, senzitivitou, medialitou jsou vůči těmto pravdám otevřenější.

Pokud se snažíci, Boha hledající člověk vnitřně samoočišťuje, může přijímat inspirace - být tzv. osvícen. Tehdy se stane služebníkem a pomocníkem Krista na Zemi. Pak může užívat ódové životní síly pro léčení bližního z lásky.

Jednoho dne jsem přišel ke zvadlé růži.

Slunce jemně hladilo její už měkké a zvadlé listy.

A já viděl, že brzy zemře.

„Máš strach ze smrti?“ zeptal jsem se jí.

Na to odpověděla:

„Ale ne. Přece jsem žila, kvetla a nasadila své síly tak,
jak jsem uměla. Může se ode mě žádat víc?

A láska, tisíckrát darovaná, se opět navrátí k tomu, kdo ji dal.

Tak chci počkat na nový život.“

SESTRA INGEBORG

Při naší návštěvě v Rakousku mě zasáhlo svým klidem, vyrovnaností a moudrostí vyzařování 89leté Inge - Pavly blízké přítelkyně a nedaleké sousedky. Chodila s naší Pavlou jak do vídeňské, tak do st. pöltenské skupiny. Bylo cítit, jak i přes zhoršený sluch vnímala zcela naši vzájemnou, zvědavou a aktivní komunikaci s Ricki a Dietmarem. Bylo zřetelné její soustředění na probíhající dialogy, ale i na vyzařování celé této naší česko - rakouské skupiny. Aktivně se zapojovala jen občas, ale vždy její slova měla velkou váhu, alespoň pro mne samotnou.

Mne osobně zasáhly 2 připomínky:

Jedna se týkala umírání, měla jsem pocit, že v této oblasti mám v dosti věcech jasno, (mám přece už nějaké zkušenosti z mé profese, ne?). Víím, že když někdo dlouho jakoby visí na hranici mezi životem a smrtí, nemůže takzvaně odejít, je někde problém, důvod, proč to tak je, a dá se to vždy nějak vyřešit. Myslím tím promluvu s blízkými, příbuznými, odpuštění, uvolnění bytosti blízké, rozloučení apod.

Inge nenápadně, ale jasně vstoupila do naší diskuze a s pokorou připomněla, že někdy ta odcházející duše potřebuje i toto období a udělá velký vývojový postup, třeba i za rok v komatu před svou smrtí.

Není třeba vždy toto řešit, ale někdy to jen s pokorou přijmout. Ach to mé "chytré" ego, v duchu jsem si pomyslela.

Druhá připomínka Inge byla, když jsme mluvili o posílání či vysílání světla, lásky přes duchovního průvodce našeho a bytosti, na kterou myslíme a které chceme pomoci.

Neměli bychom posílat světlo lásku na přímo, ale přes naše duchovní průvodce a vyšší duchovní bytosti. To, co my můžeme vnímat jako lásku světlo na přímo, od nás může být znečištěno námi samými - naším egem, není to takzvaně zcela čisté. Ano, chápu to, znamenala jsem to jako věc známou, která byla třeba připomenout.

Ale do týdne mé opět "nepokorné Já" dostalo důkaz, že slyšeti a věděti neznamená činiti. Jakoby ta informace od Inge byla řečena pro mne.

Byli jsme na zpívání country v kempu, sedělo se dobře, u stolu nás bylo asi sedm, lidé zpívali, tancovali, vedle u stolu seděli manželé, sympatičtí 50tníci s dospělou asi 20letou mentálně a lehce tělesně postiženou dcerou. Tancovala s rodiči polku i valčík, asi ji to nějak nabudilo, po tanci dosedla a dostala opakované krátké záchvaty zlosti, křiku a tlukotu rukou okolo sebe, které se po pravidelných intervalech opakovaly. Rodiče se snažili děvče uklidnit a zvládnout tuto situaci, ale nedařilo se, záchvaty se opakovaly. Tak, co?

Nic jiného mě nenapadlo, než tomu ubohému děvčeti posílat narychlo světlo, a jak jinak než "na přímo". V tomto shonu a ve společnosti mi nic jiného nepřišlo na mysl. Nic se nezměnilo, rodiče se rozhodli dívku odvést. Když šli okolo našeho stolu, dívka mě pěštila uhodila do zad. Maminka se mi za ni omlouvala, já jsem ji uklidnila, že se nic neděje, že je to v pořádku, vnitřně mě to nějak nerozhodilo. Objevila se myšlenka, proč zrovna má záda v této řadě sedících? Vždyť jsem to s ní myslela „dobře“? Pak odešli, děvče mělo záchvaty ještě několik hodin, slyšela jsem to z karavanu při cestě domů. Ale co se stalo dále?

Za půl hodiny po této události jsem došlápla na levou nohu a pocítila prudkou bolest v koleni, jakoby z ničeho nic. Sotva jsem došla domů, koleno bolelo i další dny, dělala jsem vše možné pro zlepšení, nevěděla, proč se mi to přihodilo, až jsem se dostala k rekapitulaci situace v meditaci. Tam mi bylo vše objasněno.

Posílala jsem světlo na přímo bez pomoci duchovních průvodců, vyšších duchovních bytostí, bez následného uzavření aury. Byla mi zjevena bytost vpravo u hlavy obsazeného děvčete, vypadala jako džín z lampy, byla tmavá, ale ne černá a hodně našťvaná na moje "lupání" světla směrem k dívce, na kterou si dělala nárok.

Tím, že jsem neměla uzavřenou auru a porušila námi známé postupy, mohla klidně na mě přes úder do zad působit a pomstít se mi mou fyzickou bolestí. Jak školácká chyba, vidě, Pavlo?

Jakoby to Inge říkala v Rakousku kvůli mně. Já to sepsala zase kvůli vám ostatním, protože námi naučená pravidla musíme dodržovat v každé situaci. Není to poprvé, co se snaží na nás negativní síly působit, přes soucit, lítost s postiženými občany, trpícími. I v těchto situacích se musíme držet toho, co jsme se za léta s Pavlou naučili. Nic nevynechávat. Negativní síly si pak k nám svou cestu nenajdou. Inge mi jen připomněla v tomto naši Pavlu, vždyť obě používaly stejný duchovní zdroj, "jsou ze stejného hnízda".

GISELA WEIDNER

Jeden pozemský lidský život skončil - dne 29. 7. 2013 zemřela G. Weidner. Její život byl naplněný vytrvalou prací pro druhé. Její odchod zasáhl i nás v Čechách.

Sestru Gizelu jsme znali z vyprávění Pavly i Františka Kašparcových, kteří měli tu čest ji považovat za blízkou přítelkyni. Obdivovali jsme její píli a také to, že klíčové události svého života zveřejnila kvůli tomu, aby ukázala, že duchovní svět existuje a je připraven pomáhat. Šíření duchovních pravd zasvětila svůj život a my rádi listovali v jejích modrých knihách či s oblibou navštěvovali modrozlaté webové stránky jejího nakladatelství.

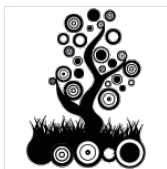
Poznali jsme, že této ženy si váží nejenom přátelé, že ji rovněž miluje a váží si jí duchovní svět. A tak i proto víme, že člověk, který rozšiřuje duchovní pravdy, je posílen natolik, že ve věku, kterého se dnes málokdo dožije, je dokonce schopen vydávat knihy.

My, kteří jsme tyto texty překládali a šířili v České republice, jsme ji znali jako přísnou ženu, která důsledně trvala na převelice pečlivém a kvalitním překladu. Ale rozuměli jsme jejím požadavkům a velmi jsme se snažili, aby se tak stalo.

I u nás si v těchto dnech řada lidí uvědomuje, že pozemský svět opustila vzácná, pracovitá žena. Naštěstí víme, že se jedná o ztrátu zdánlivou, duchovní přátelství nezná hranic. Pokračuje i v nadzemí a my jsme přesvědčeni, že paní Gisela bude vašemu, našemu společenství pomáhat i ze světa, ve kterém není bolest, smutek, ani nemoci.

„Snažte se udělat si z nás přátele,“ radil Emanuel, „pak vás budeme při vašem odchodu očekávat a osobně vám budeme pomáhat.“ Že se právě toto stalo naší vážené sestře paní G. Weidner, tím jsme si jisti.

Byl to velmi horký den, přesto bylo na pohřbu sestry Gisely přítomno mnoho sourozenců. Modlili jsme se, zpívali a byla tam krásná vibrace. Ingeborg přečetla osobní písemné poselství už od Gisely Weidner, nadiktované Hardusem. V zářijovém sešitě bude tato zpráva od Gisely uvedena! 7. září máme naše 1. setkání a Hardus nás bude o Gisele určitě informovat, možná bude dokonce přítomna.

Hospodin je světlo mé a moje spása,
koho bych se bál? Hospodin je záštita
mého života, z koho bych měl strach?

Žalm 27:1

ČISTÁ MYSL

Znečištění naší mysli je horší než nemoc člověka.

Naše domovy se stkví pečlivou čistotou. Máme vydezinfikované toalety a děti držíme v hygienické čistotě, aby neonemocněly. Pereme oblečení v čím dál kvalitnějších práscích na praní, které udrží delší dobu hygienickou čistotu. Čistíme města, jezdíme na víkendy na venkov dýchat čistý vzduch. A jednou či vícekrát do roka se jedeme "restartovat" na dovolenou. Odpočinout si a relaxovat své zdraví. Takto bychom mohli dlouho pokračovat.

A teď jednoduchá otázka: kdy jste naposledy takto pečlivě vyčistili svou mysl? Kdy jste ji vyprali kvalitním práškem na praní, umyli desinfekcí a nechali uschnout? Taky je tak vyčištěná, že vydrží po dlouhou dobu v "hygienické čistotě"? Myslím, že tohle v dnešní době ani nikoho nenapadne. Doba je tak překroucená - možná, že je lepší použít slovo "zvrhlá", že nás ty správné věci už ani nenapadají. A není to tím, že nás společnost neučí tyto věci dělat. Je to tím, že naše mysl je tak znečištěná, že z té špíny v ní je sama nemocná.

Už se neumíme zastavit, uklidnit mysl, mít v sobě ten klid bez myšlenek na cokoli, který tak dobývá a relaxuje tělo. Kolik lidí z nás dokáže i přesto, že je na dovolené, zapomenout na svou práci, problémy, na svůj mobilní telefon a počítač...

Kolik z vás? Kolik lidí z nás se dokáže nacítit na naše děti a vědět, co by potřebovaly a co by je potěšilo, a ne jim vnutit naše představu o tom, co vlastně potřebují... Je v tom velký rozdíl.

Naše mysl je tak zanesená, že když má přijít zemětřesení, tak všechny bytosti v přírodě to cítí hodiny dopředu. Jen my lidé máme mysl už tak zanesenou, že nedokážeme vnímat jakékoliv jemné ukazatele kolem nás. Jediné, co s námi dokáže pohnout, je bulvární zpráva či akční kriminální thriller, kde teče krev proudem nebo naopak nereálná představa o romantice.

Znečištění naší mysli dosáhlo takové úrovně, že naše těla jsou plná nemocí. Nejen fyzických, ale především mentálních. Naše

mentální problémy vzhledem k většinovému projevu se staly "normálností" doby. A lidé, kteří této nemoci "doby" nepodlehli, jsou "nenormální" nebo alespoň v pohledu ostatních "divní". Ten, kdo se celý den usmívá a je v pohodě, je zralý na psychiatra, a ten, kdo trpí, je normální člověk.

Hodnoty se obrátily. Léčíme jen fyzická těla a strach máme jen o svá auta, aby nám je někdo neukradl.

Lidé by se moc divili, co dokáže narovnat klidná vyrovnaná mysl. Jak sama o sobě působí léčivě, jak dokáže narovnávat pokřivenost nás lidí naší společnosti. Ale pro nás je lepší si koupit drahé pilulky, které řeší jen chvilkové problémy než systematicky pracovat na svém zdraví. Co se to s námi stalo? Jsme líní nebo jen omezení?

Pokuste si udělat týdenní ozdravnou kúru pro vaši mysl. Stačí jen 5 minut denně vyjít ven na vzduch. Sednout si pod strom, opřít se a dýchat. Zavřít oči, přestat pořád něco řešit a jen tak být. Uvidíte, jestli vám to něco dá.

Pavel Kořenovský, internet

Umět mluvit je velký dar. Aby člověk neříkal příliš mnoho hloupostí, dal mu Bůh deset prstů a na každý prst jednu dobrou radu: „Tvoje první slovo má být dobré, druhé slovo má být pravdivé, třetí slovo má být spravedlivé, čtvrté slovo má být velkorysé, páté slovo má být odvážné, šesté slovo má být něžné, sedmé slovo má utěšovat, osmým slovem máš přijímat druhého, devátým máš projevovat respekt a desátým moudrost. Pak už mlč!"

internet

PAVLINA KORESPONDENCE S NÁMI

- Silnější než slova je vlastní příklad. Ten zůstane v podvědomí dětí uchován, a i když ne hned, zcela jistě po určitém čase, během jejich dalšího života oživne a zapůsobí.

- Děkuji za Tvůj dopis. S radostí přijímám jeho pravdy, s výjimkou chvály pro mně, která nepatří mě, ale tomu, kdo mne vede.

- Sedlčany mají několik skutečně krásných, cílevědomých duší a ty by si měly uvědomit, že jejich úkolem je pomáhat zkušenostmi vlastní cesty na cestě ostatním.

- Ona žena je velmi citlivá a hovoří o svých představách, ne o realitě, kterou prožívá. I její slova o andělíčcích nesla pečeť jejích vlastních představ. Respektuji to, ale moje reakce ji chtěla probudit k poznání, že si více namlouvá, než dělá. Určitě přijde čas, kdy pozná realitu cesty, na níž se ji snažím upozornit, a pak poroste. Nebude mluvit, ale dělat. K čistým meditačním zážitkům jí chybí harmonie se sebou samou a s jejím nejbližším prostředím. Nevím, zda má rodinné nebo jiné problémy, neznám její život. Kdo medituje, musí nejprve vyrovnat svoje vztahy k prostředí a k blízkým, s nimiž se stýká. Ale do toho mi nic není, píši to jenom proto, abych Ti odůvodnila moji tehdejší reakci.

- "Den předtím byl Mikuláš a naše malé holčičky navštívil Mikuláš se dvěma velkými čerty. Jeden byl můj manžel. Dvouletá vnučka se rozplakala, bála se. Pak se ale často dívala na čerta - svého dědu. Opravdu asi vnímala známé vyzařování. Druhý den ji manžel choval na kolenou a ona najednou vzala jeho ruku do dlaně a políbila ji." odpověď: "Pěkně jsi vystihla duševní stav Adélky, která není ve svém dětství vedena rozumovým, ale duševním vědomím a věřím, i když o tom nehovoří, že cítila dědouškovu vyzařování. Má ho asi hodně ráda, třeba jsou karmicky spřízněné duše."

- Jedná se o současný celosvětový úkaz výchovy v rodině a společenské kultury. Egocentrismus a hmotný zisk, přesvědčení, že každý si může vše dovolit, co chce, a musí dostat, po čem touží, nevedou k životním hodnotám, které jsou pravým bohatstvím.

HARDUSOVO ZÁVĚREČNÉ SLOVO

Vím, vaše těla se již potí. Kdyby devas, ercdevas nepřinesli trochu ochlazení, toto setkání by se neuskutečnilo.

I po letní pauze budeme pokračovat vstříc našemu cíli, blíž k Bohu. Pokud krátkou dobu (pro vás je delší, pro nás krátká) o sobě neuslyšíme, přesto jsme tu my a vaši duchovní průvodci pro vás.

Buďte vděční, že můžete naslouchat v tomto společenství! A přijde čas, kdy budeme společně sedět v jedné z nebeských říší u stolu. Já tam nepředsedám, to říkám rovnou. Radovat se budeme všichni, že jsme to zvládli. Že jste studovali naše slova a podle nich žili.

Těším se na naše další setkání a upřímně říkám našemu Tvůrci: Otče lásky, upřímný dík, že se smíme o ně starat. Že ve společenství s nimi objasňujeme Tvé zákony a jsme s nimi, pokud je to jejich dobrá vůle. A děkujeme Ti, Pane Ježíši Kriste, za velkou námahu, kterou s námi stále máš, protože někteří z nás jsou často sráženi, zoufalí a připadají si opuštěni. Ale Tys řekl, jestliže jsou alespoň dva ve Tvém jménu, ve Tvé vůli spolu, Tys mezi nimi. Prosím, požehnej jim, dej jim sílu během té doby, kdy si myslí, že jsou odkázáni sami na sebe. Není to pravda – mají duchovního průvodce a někteří jich mají u sebe víc, mají též duchovní přátele a pomocníky.

Někteří mají u sebe i ty, kteří již odešli na druhou stranu. Zasahují a pomáhají jim. Důvěřujte těm, jež jsou u vás - inspirují, pomáhají a zasahují, kde jen mohou.

Děkujeme milé Matce Marii, Josefu z N. a celému duchovnímu světu. Místo světla se nachází na Zemi a my, Boží poslové, ho chceme s vámi bránit proti všem útokům temna. Když se jednomu špatně daří a myslí si, že už to nezvládne, najednou odněkud zazáří světýlko.

Děkuji vám za dobrou spolupráci. Těší mě, že máte odvahu a že se s radostí a s funkčními duchovními smysly díváte do budoucna. Vždyť pouze z duchovního, Bohem chtěného přichází dobrá budoucnost. V opačném případě sklídíte minulost, kde mnozí již jednou byli. Kroky zpět sice existují, možnost stagnovat též, ale nás se to netýká. My totiž usilujeme o to dostat se „blíž k Tobě, Bože můj.“ Za to vám děkuji.

Děkuji, že jsem se o vás směl starat, děkuji, že jsme pospolu.

Ještě jedna prosba od duchovních průvodců: Jsou, lidsky řečeno, dnem i nocí u vás. Dnem i nocí vás dle Boží vůle podporují. V první řadě vás podporují ve snaze plnit Boží zákony. Naslouchejte jim během prázdnin či dovolené. Vezměte je s sebou. Pokud budete mít něco v úmyslu, pak poproste: „Doprovázej mě, abych nedělal chyby.“ To vám kladu na srdce. A když večer budete bilancovat: „Udělal jsem to a to a chybu žádnou.“ Je to vaše zásluha, snažili jste se a duchovní průvodce pomáhal.

Tak si tvoříme budoucnost. Otče, Tvým svatým jménem se loučím a opět prosím, abych se směl o ně znovu starat. Dokud si to budeš přát.

